Interim dum cantatur R., Diaconus ponit librum Evangeliorum super Altare: et Sacerdos, ministrante Diacono naviculam, ponit incensum in thuribulo. Deinde Diaconus dicit: Munda cor meum, accipit librum de Altari, petit benedictionem a Sacerdote: postea, Subdiacono librum tenente, medius inter duos Acolythos tenentes candelabra accensa, signat librum, incensat, et cantat Evangelium, ut infra, more consueto: quo finito, Subdiaconus defert librum osculandum Sacerdoti, qui et incensatur a Diacono.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum Matth. 21, 1-9

In illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos suos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea: sólvite, et addúcite mihi: et si quis vobis áliquid díxerit, dícite, quia Dóminus his opus habet, et conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur, quod dictum est per Prophétam, dicéntem: Dícite fíliæ Sion: Ecce, rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, fílium subjugális. Eúntes autem discípuli, fecérunt sicut præcépit illis Jesus. Et adduxérunt ásinam et pullum: et imposuérunt super eos vestiménta sua, et eum désuper sedére fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via: álii autem cædébant ramos de arbóribus, et sternébant in via: turbæ autem, quæ præcedébant et quæ sequebántur, clamábant, dicéntes: Hosánna fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

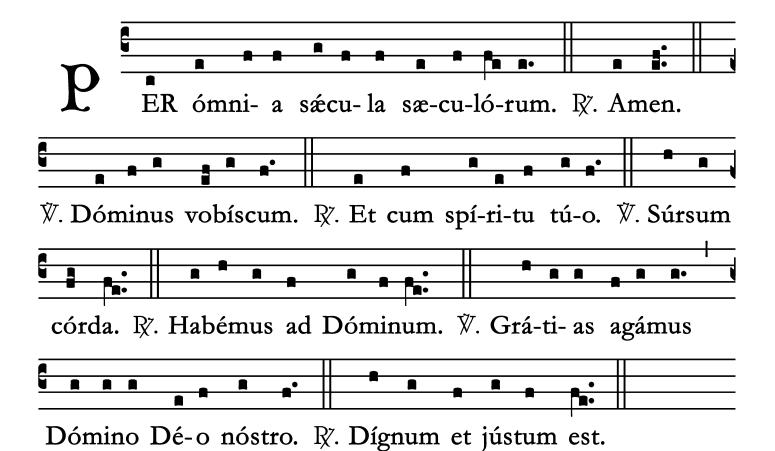
Post hæc benedicuntur rami. Sacerdos stans in eodem cornu Epistolæ, dicit in tono Orationis ferialis:

y. Dóminus vobíscum.

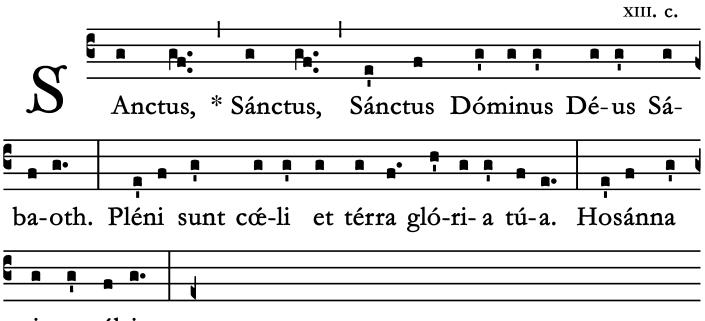
R. Et cum spíritu tuo.

Drémus. Orațio

Auge fidem in te sperántium, Deus, et súpplicum preces cleménter exáudi: véniat super nos múltiplex misericórdia tua: bene-Adicántur et hi pálmites palmárum, seu olivárum: et sicut in figúra Ecclésiæ multiplicásti Noe egrediéntem de arca, et Móysen exeúntem de Ægýpto cum filiis Israel: ita nos, portántes palmas et ramos olivárum, bonis áctibus occurrámus óbviam Christo: et per ipsum in gáudium introeámus ætérnum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus:

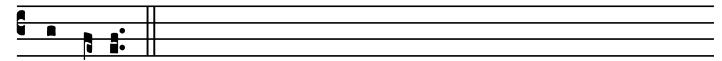
Finita Præfatione, cantatur a Choro:

in excélsis.

Benedíctus qui vénit in nómine Dómi-ni. Hosánna in

excélsis.

Sequitur:

W. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oratio

Pétimus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut hanc creatúram olívæ, quam ex ligni matéria prodíre jussísti, quamque colúmba rédiens ad arcam próprio pértulit ore, bene A dícere et sancti A ficáre dignéris: ut, quicúmque ex ea recéperint, accípiant sibi protectiónem ánimæ et córporis: fiátque, Dómine, nostræ salútis remédium, tuæ grátiæ sacraméntum. Per Dóminum.

Orémus.

Deus, qui dispérsa cóngregas, et congregata consérvas: qui pópulis, óbviam Jesu ramos portántibus, benedixísti: béne 4 dic étiam hos ramos palmæ et olívæ, quos tui fámuli ad honórem nóminis tui fidéliter suscípiunt; ut, in quemcúmque locum introdúcti fúerint, tuam benedictiónem habitatóres loci illíus consequántur: et, omni adversitate effugata, déxtera tua prótegat, quos redémit Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster: Qui tecum.

Orémus.

Deus, qui, miro dispositiónis órdine, ex rebus étiam insensibílibus dispensatiónem nostræ salútis osténdere voluísti: da, quæsumus, ut devóta tuórum corda fidélium salúbriter intéllegant, quid mýstice desígnet in facto, quod hódie, cælésti lúmine affláta, Redemptóri óbviam procédens, palmárum atque olivárum ramos vestígiis ejus turba substrávit. Palmárum ígitur rami de mortis príncipe triúmphos exspéctant; súrculi vero olivárum, spirituálem unctiónem advenísse quodámmodo clamant. Intelléxit enim jam tunc illa hóminum beáta multitúdo præfigurári: quia Redémptor noster, humánis cóndolens

misériis, pro totíus mundi vita cum mortis príncipe esset pugnatúrus ac moriéndo triumphatúrus. Et ídeo tália óbsequens administrávit, quæ in illo et triúmphos victóriæ et misericórdiæ pinguédinem declarárent. Quod nos quoque plena fide, et factum et significátum retinéntes, te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum supplíciter exorámus: ut, in ipso atque per ipsum, cujus nos membra fíeri voluísti, de mortis império victóriam reportántes, ipsíus gloriósæ resurrectiónis partícipes esse mereámur: Qui tecum.

Orémus.

Deus, qui, per olívæ ramum, pacem terris colúmbam nuntiáre jussisti: præsta, quæsumus; ut hos olívæ ceterarúmque árborum ramos cælésti bene Adictióne sanctífices: ut cuncto pópulo tuo proficiant ad salútem. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Déne dic, quésumus, Dómine, hos palmárum seu olivárum ramos: Det præsta; ut, quod pópulus tuus in tui veneratiónem hodiérna die corporáliter agit, hoc spirituáliter summa devotióne perfíciat, de hoste victóriam reportándo et opus misericórdiæ summópere diligéndo. Per Dóminum.

Hic Celebrans ponit incensum in thuribulum, deinde ter aspergit ramos aqua benedicta, dicendo sine cantu et sine Psalmo Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Et ter adolet incenso. Postea dicit:

V. Dóminus vobíscum.

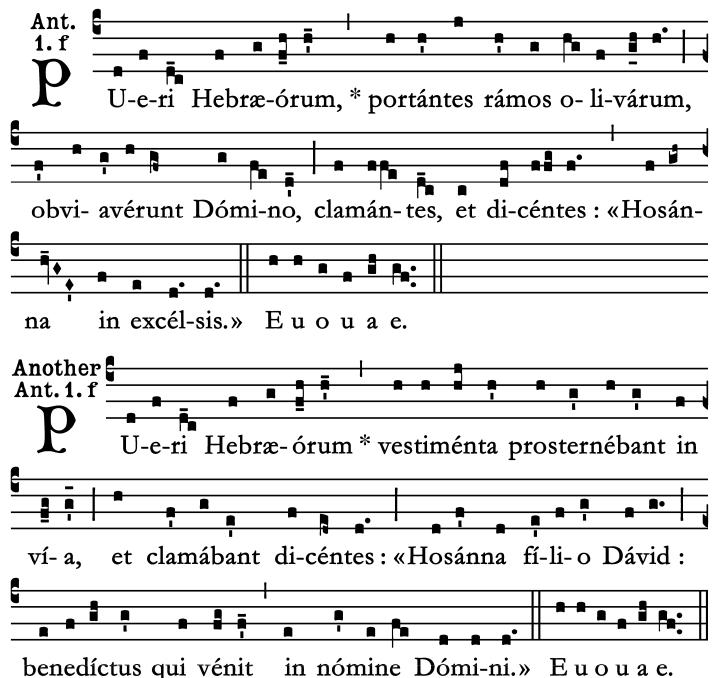
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui Fílium tuum Jesum Christum, Dóminum nostrum, pro salúte nostra in hunc mundum misísti, ut se humiliáret ad nos, et nos revocáret ad te: cui étiam, dum Jerúsalem veníret, ut adimpléret Scriptúras, credéntium populórum turba, fidelíssima devotióne, vestiménta sua cum ramis palmárum in via sternébant: præsta, quæsumus; ut illi fídei viam præparémus, de qua, remóto lápide offensiónis et petra scándali, fróndeant apud te ópera nostra justítiæ ramis: ut ejus vestígia sequi mereámur: Qui tecum vivit et regnat.

Distributio Palmarum

Tompleta benedictione, dignior ex Clero accedit ad Altare, et dat ramum benedictum Celebranti, qui non genuflectit nec osculatur manum dantis. Postea Celebrans stans ante Altare versus ad populum, distribuit ramos, primum digniori, a quo ipse accepit, deinde Diacono et Subdiacono paratis, et aliis Clericis singulatim per ordinem, ultimo laicis: omnibus genuflectentibus et ramum ac manum Celebrantis osculantibus, exceptis Prælatis, si adsint. Et cum incæperit distribuere, a Choro cantantur sequentes Antiphonæ:

Quæ si non sufficiant, repetantur, quousque ramorum distributio finiatur.

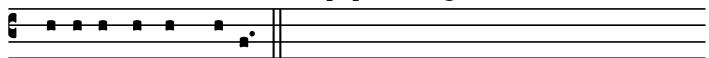
Deinde Sacerdos dicit:

- W. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

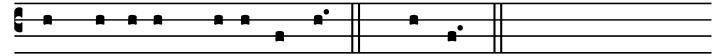
Omnípotens sempitérne Deus, qui Dóminum nostrum Jesum Christum super pullum ásinæ sedére fecísti, et turbas populórum vestiménta vel ramos árborum in via stérnere, et Hosánna decantáre in laudem ipsíus docuísti: da, quæsumus; ut illórum innocéntiam imitári possímus, et eórum méritum cónsequi mereámur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.

The Procession then takes place. When the Celebrant has put incense into the thurible, the Deacon turns towards the people and sings:

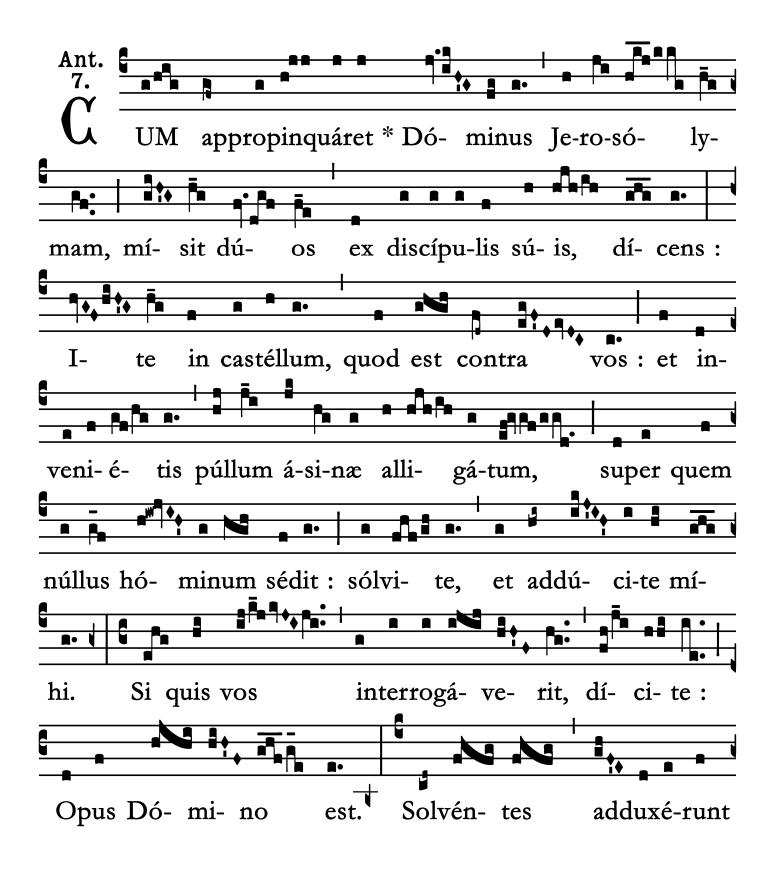
Procedámus in páce.

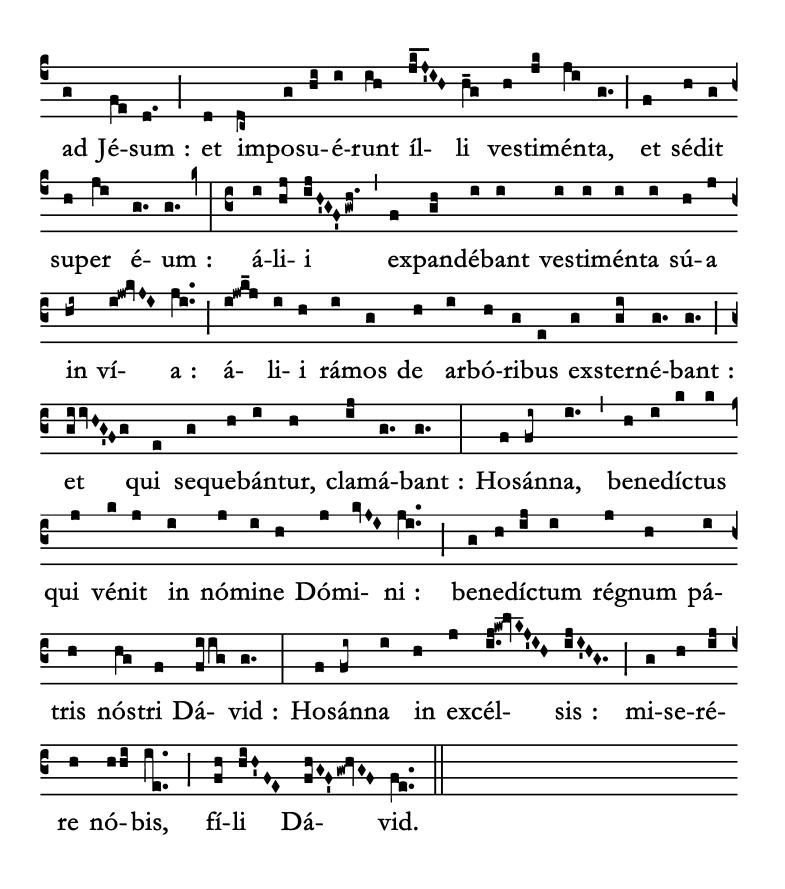
The Choir responds:

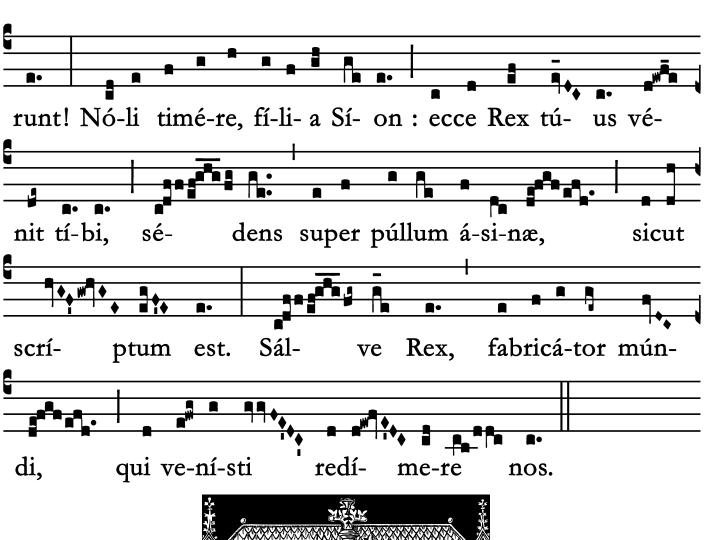
In nómine Chrísti. Amen. or: Amen.

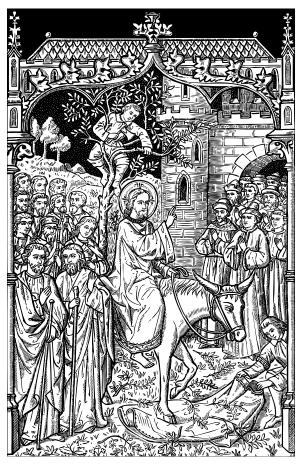
Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante: deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus: et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes vel aliquæ, quousque durat Processio.

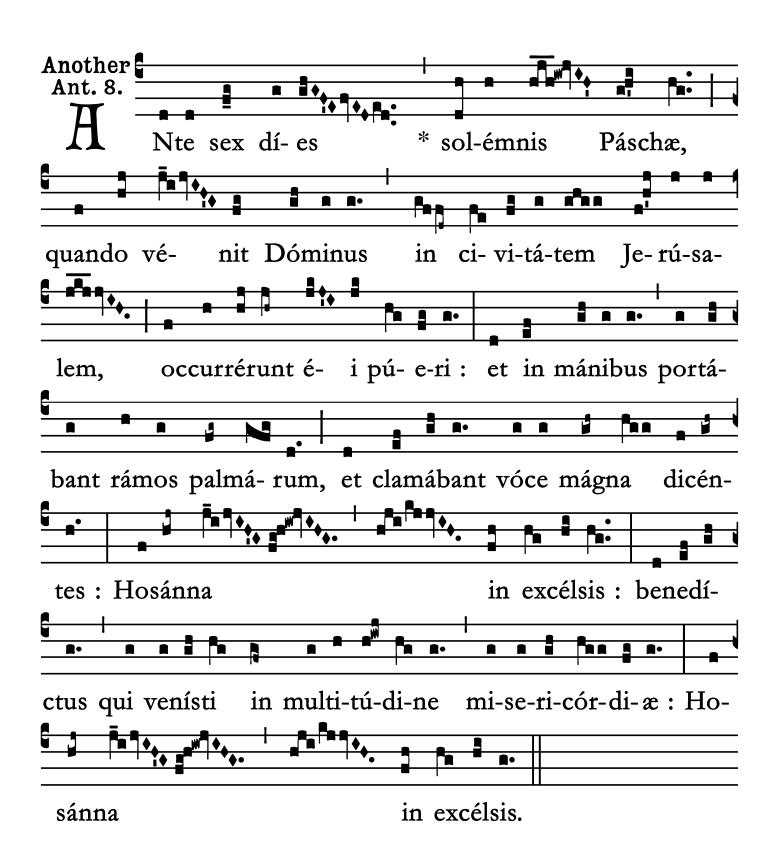

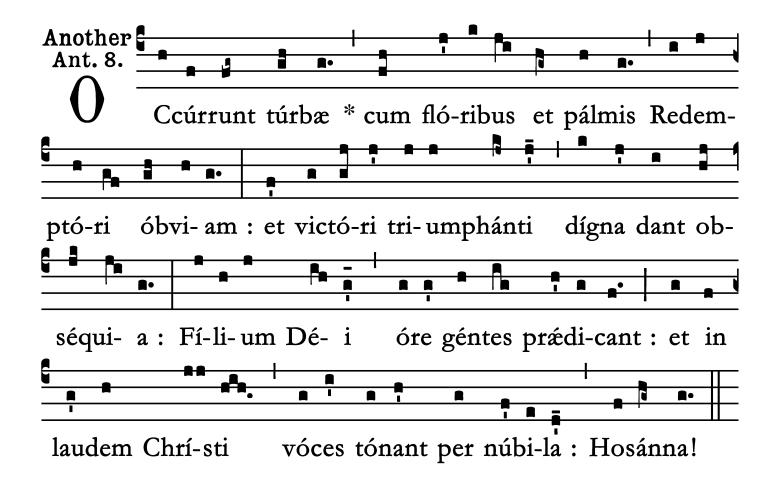

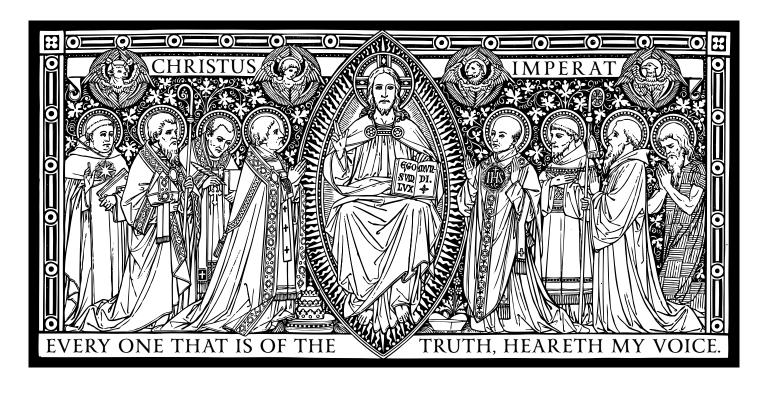

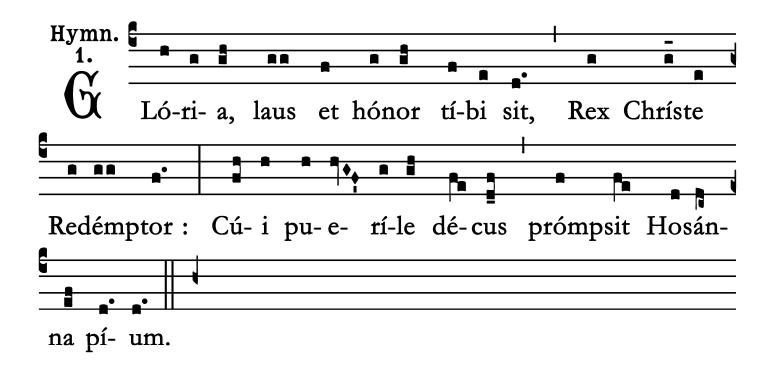
MONASTIC TONE

mi-ni: Hosánna in excél-sis.

In reversione Processionis, duo vel quatuor Cantores intrant in ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt Y. Glória, laus, et decantant duos primos versus. Sacerdos vero, cum aliis extra ecclesiam, repetit eosdem. Deinde, qui sunt intus, cantant alios versus sequentes: vel omnes, vel partem, prout videbitur: et, qui sunt extra, ad quoslibet duos versus respondent: Glória laus, sicut a principio Y.

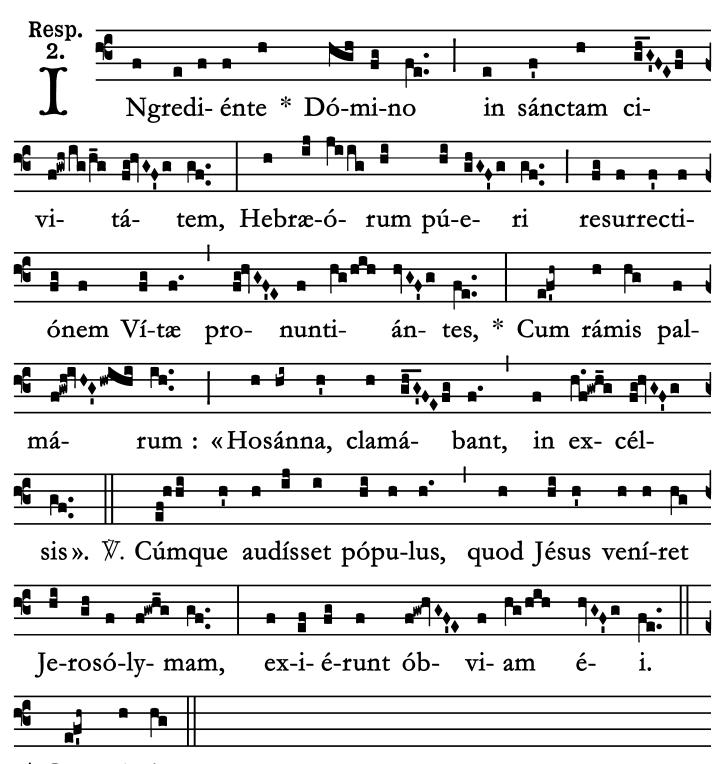

bóne, Rex clémens, cui bóna cúncta plácent.

Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam: qua statim aperta, Processio intrat ecclesiam, cantando:

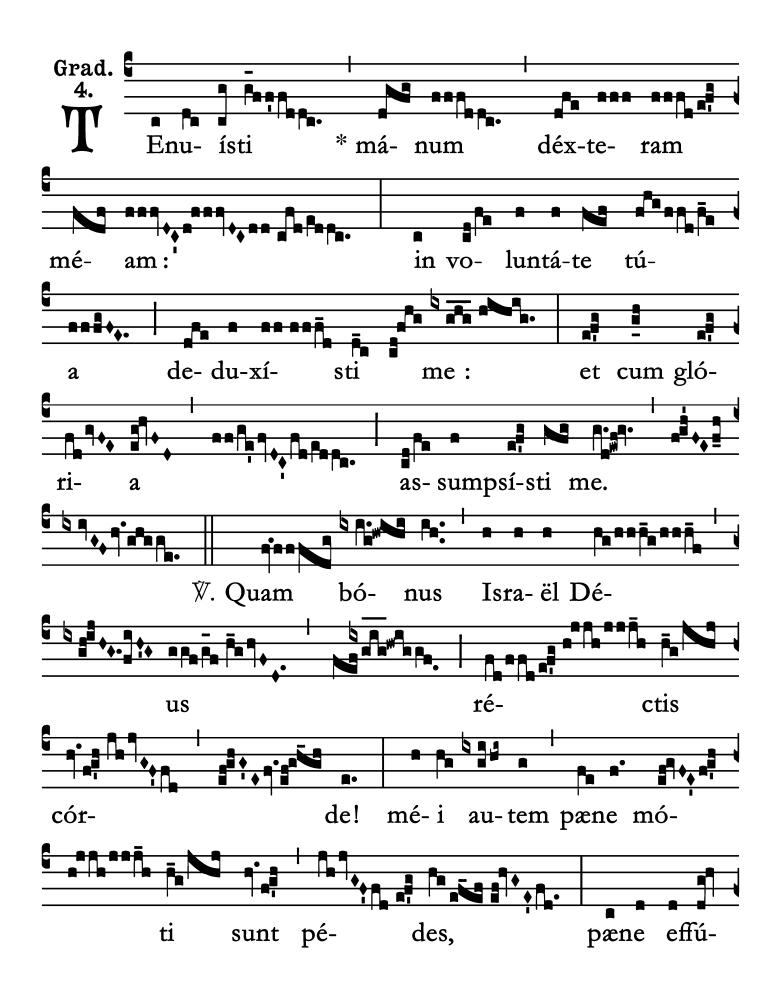

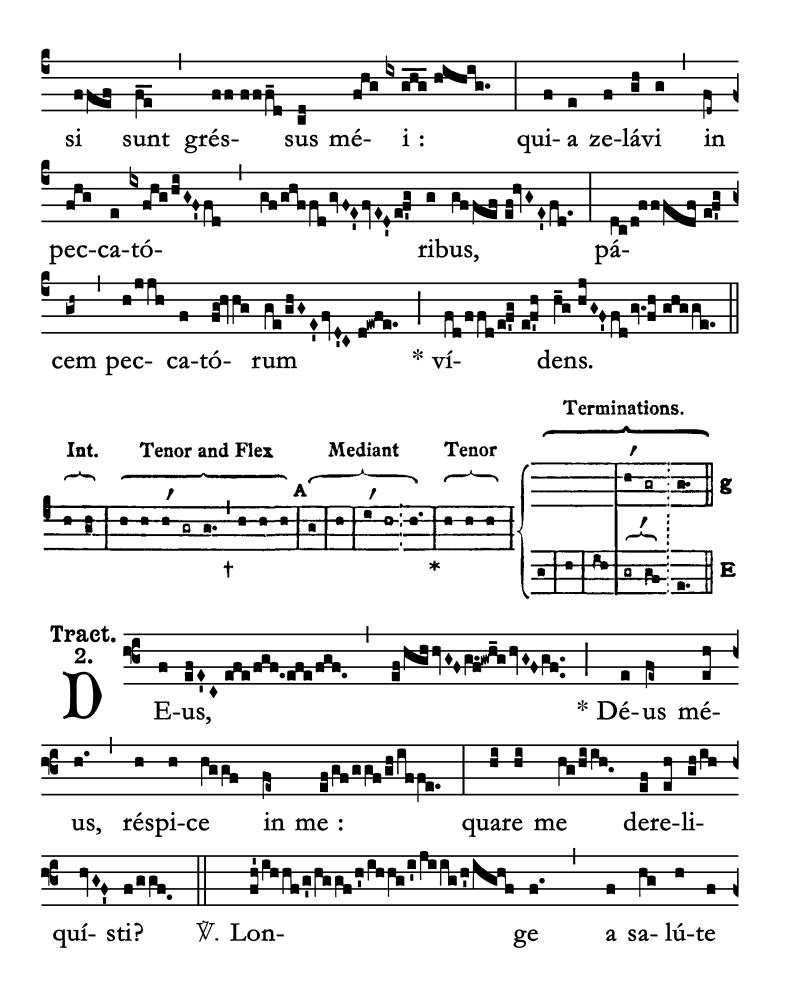
* Cum rámis.

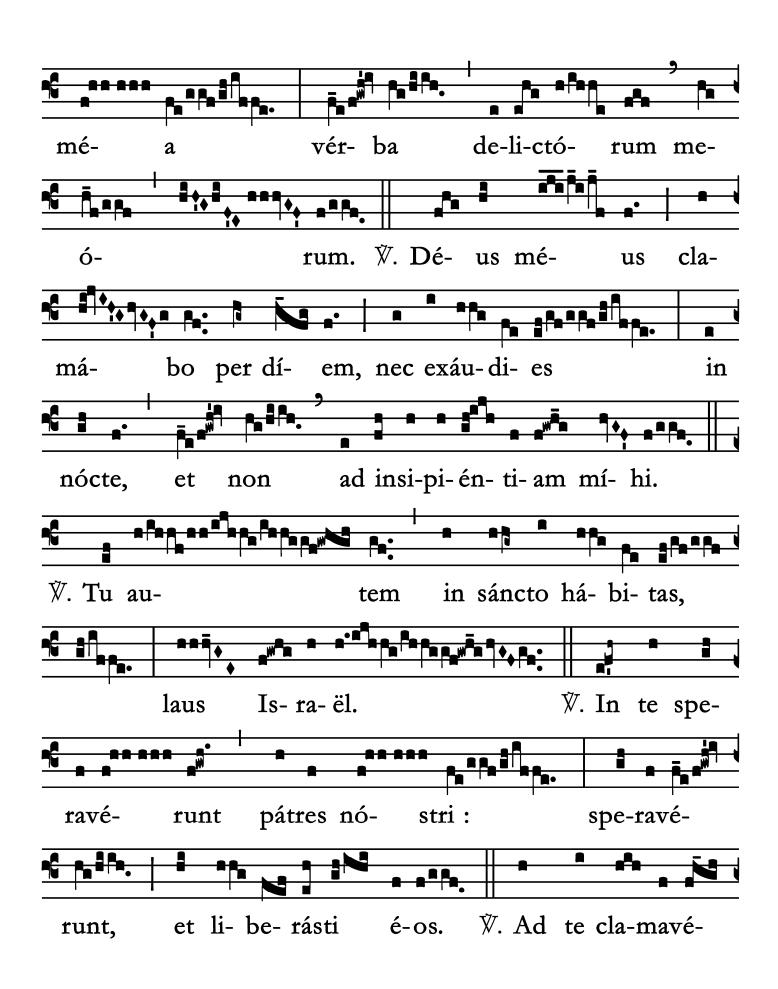
Et non dicitur Glória Patri.

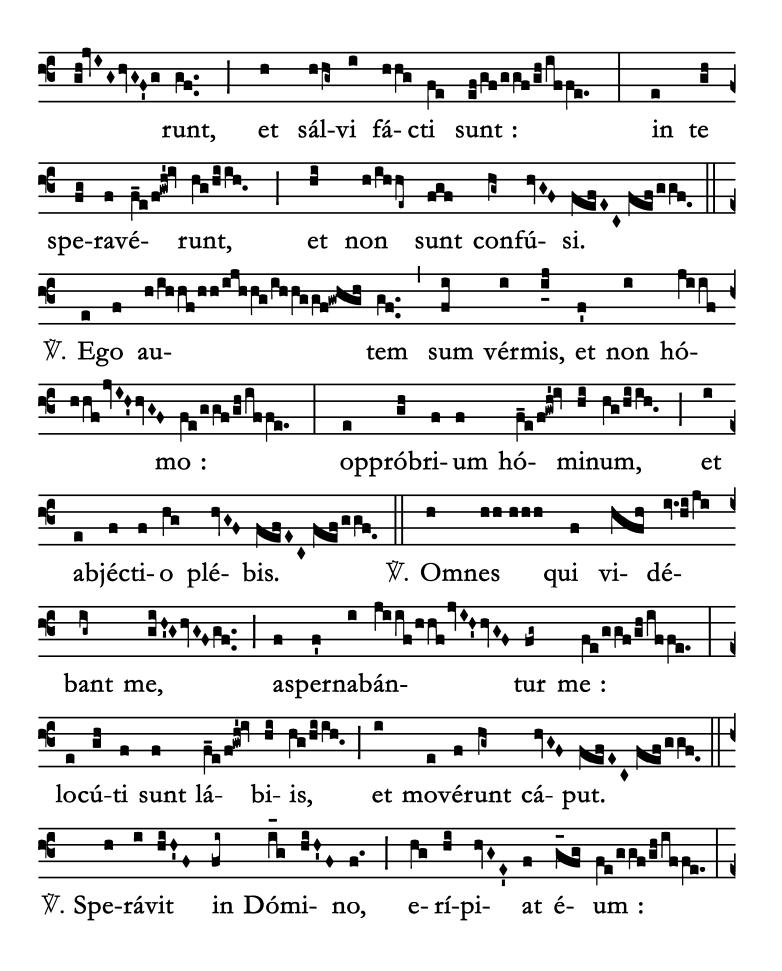
Deinde celebratur Missa, et rami tenentur in manibus, dum cantatur Passio et Evangelium tantum.

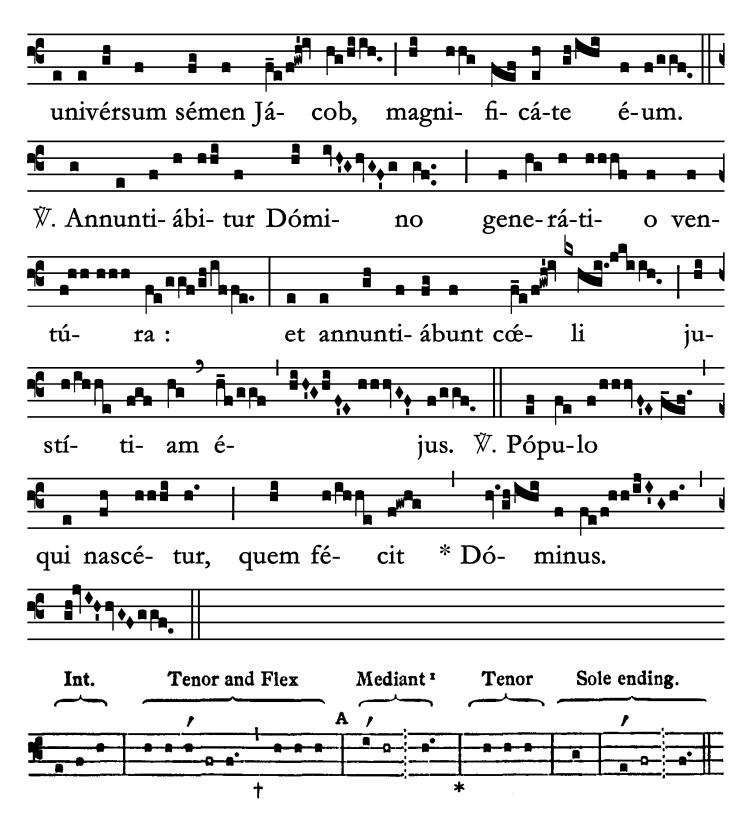

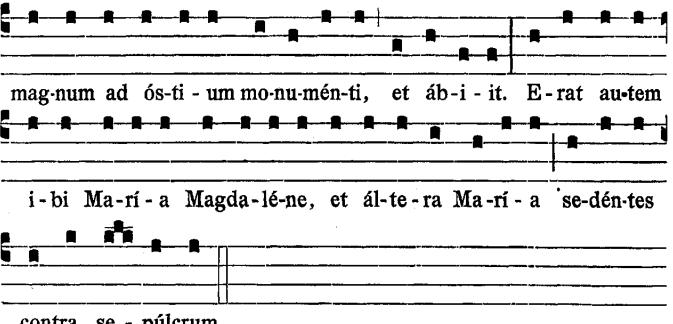

Passio Domini incipitur absolute: non dicitur Munda cor meum, non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec incensum: non dicitur Dóminus vobiscum, nec respondetur Glória tibi, Dómine, et Celebrans, seu Diaconus, dum pronuntiat Pássio Dómini nostri, non signat librum, neque seipsum. Quod et in aliis diebus servatur, quando legitur Passio.

contra se - púlcrum.

Hic dicitur Munda cor meum, petitur benedictio, defertur incensum sine luminaribus, et incensatur liber: non dicitur Dóminus vobíscum, et Celebrans aut Diaconus non signat librum, neque seipsum: et quod sequitur, cantatur in tono Evangelii¹, in cujus fine Celebrans osculatur librum et incensatur. Quæ omnia et in aliis Passionibus servantur, præterquam Feria VI in Parasceve.

Tonus Evangelii, ad libitum

